

Olvasás éje – ahogyan mi láttuk...

Novellák, kispárnák, jó hangulat, palacsinták, új ismeretségek... csak néhány impresszió az idei olvasás éjszakájáról, amiről lemaradt, aki ezt kihagyta. Bár sok-sok éve került utoljára megrendezésre ez az esemény a Refiben (az elektronikus média helyi képviselőinek nagy bánatára), mégis úgy érezzük, nem vártunk hiába. Bár nem virrasztottunk minden egyes percben, hiszen néhányszor bennünket is elnyomott az álom, ennek dacára mi úgy érezzük, éber pillanatainkban olyan dolgokkal gazdagodhattunk, amivel máshol esetleg nem.

A péntek este 7-kor indult eseményen közel 40 diák és körülbelül 10 tanár vett részt. Miután bepakoltuk a matracainkat, hálósájkjainkat és a szükséges élelmiszereket, illetve kiosztottuk a külön erre az alkalomra készített pólókat (rajta egy idézettel Paul Ricoeurtól: „Az olvasás olyan piknik, ahová a szerző hozza a szavakat, és az olvasó a jelentést.”), megkezdődött a diákújságosok által csak „Ki néz a kamerába?” címmel illetett verseny. Ugyanis nem más tisztelt meg bennünket jelenlétével, mint a KTV egyik operatőre, hogy később mi is bekerülhessünk a tévé egyik műsorába.

Ezután kezdődött az igazi program. Először tanáraink osztották meg velünk legelső olvasásélményeiket, amelyekről úgy érezték, nagy hatással volt rájuk. Ezt követően néhány általuk választott novellát hallhattunk, majd mi is szépen-lassan belekezdünk az általunk választott novellák felolvasásába. A kiválasztott művek között rengeteg Örkény-novella volt (úgy látszik, az egypercesek mindenkire nagy hatással voltak), de voltak, akik iskolában tanult íróktól, például Mikszáthtól választottak, néhányan pedig egy-egy kortárs vagy a diákok közt kevésbé ismert szerző (Tóth Krisztina, Bodor Ádám) művével érkeztek.

Körülbelül óránként-másfél óránként megszakítottuk az olvasást, és ilyenkor alkalom nyílt beszélgetni, ismerkedni, vagy esetleg a hiányzó teamennyiséget pótolni. Volt olyan is, aki inkább ilyenkor szunyókált. Hajnal 4 óra tájt azonban már mindenkinek nyilvánvalóvá vált (vagyis annak a pár embernek, aki addig el nem aludt), hogy kész, vége, alvás van! Reggel 6-kor keltünk is, és mindenki hazaindult folytatni a pihenést.

Hálásak vagyunk Labancz István tanár úrnak, Tusáné Petróczi Lea tanárnőnek és minden tanárnak, aki segített, hogy létrejöhessen ez a rendezvény. Köszönjük továbbá a volt (Vetéssy Kati néni) és a jelenlegi igazgatónőnek (Szenes Mártonné Durucz Anna), hogy jelenlétükkel megtiszteltek minket. Szerintem egyértelmű, hogy mindannyian (el)várjuk, hogy jövőre is legyen olvasás éjszakája! Mi meg csak remélni tudjuk, hogy mint öregdiákokat, elhívtok rá minket is... ugye? :)

Fazekas Réka